

2008 -09- 22

zad. Ser. poz. Nr.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

12. Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Imię i nazwisko

Elżbieta Kamińska

2. Miejsce zamieszkania

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1		
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEMIOTEM OCHRONY

Odstąpienie w całości od projektowanej nowelizacji ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, zmierzającej do rozszerzenia właściwości sądów wojskowych. Wnoszę o utrzymanie stanu prawnego, ukształtowanego przez art. 12 ustawy – Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego w części dotyczącej art. 647 kpk., który wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.. W mojej ocenie proponowane w projekcie rozszerzenie kognicji sądów wojskowych stoi w sprzeczności z zasadą praworządności, z uwagi na małą skuteczność tych sądów, kryminalne niewyjaśnione zarzuty skierowane wobec Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W Małą skuteczność prokuratury, która wielokrotnie z powodu przedawnienia znosiła postępowania przygotowawcze obejmujące wysokich funkcjonariuszy wojskowego wymiaru sprawiedliwości, co świadczy o małej skuteczności prokuratury.

Natomiast postulowana w art. 4 projektu zmiana, polegająca na przekazaniu do właściwości sądów wojskowych spraw o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, uniemożliwia zastosowanie trybu dobrowolnego poddania się odpowiedzialności (rozdział 16 KKS), bowiem postępowanie przygotowawcze według projektu ustawy będzie prowadzić Żandarmeria Wojskowa. Nie należy utrzymywać w tym zakresie obowiązujących przepisów i wszystkie postępowania przygotowawcze dotyczące przestępstw oraz wykroczeń skarbowych przekazać do właściwości organów skarbowych (art. 142 § 1 KKS oraz art. 53

§ 37 KKS). Projekt ustawy w zakresie art. 4 prowadzi do nierównego traktowania obywateli dlaiego wnoszę o rezygnację z nowelizacji w części dotyczącej art. 4 projektu ustawy. Należy zauważyć, iż nie ma przeszkód ustrojowych aby nie rozszerzać właściwości sądów wojskowych, bowiem wszystkie sprawy odwoławcze (zazalenia, apelacje, kasacje) są rozpatrywane przez sąd, który nie jest sądem wojskowym w rozumieniu ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych.

W uzasadnieniu projektu uzasadniającej konieczność rozszerzenia właściwości sądów wojskowych podano nieprawdziwe informacje dotyczące sprawności sądów wojskowych. Zgodnie ze „Sprawozdaniem z działalności sądów wojskowych za rok 2007 r.”, tzw. statystyczna stabilność apelacyjna sądów wojskowych wynosi 31%, w Sądzie Okręgowym w W nie przekracza 13%. Dodatkowo na wojskowych sędziach funkcyjnych ciąży niewyjaśnione zarzuty karne. W szczególności Wojskowa Prokuratura Okręgowa w P

ustępuje od kwietnia 2008 r. uchylili immunitet Prezesowi WSO w W . za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231§ 2 k.k. w związku z art. 12 k.k. Czynem tym Prezes WSO w W uzyskał korzyść majątkową na łączną kwotę 64 557, 66 zł (dowód postanowienie Sądu Najwyższego). Za niewykonanie przez sędziów wojskowych pełniących służbę w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości prawomocnego wyroku WSA w W dotyczącego naruszenia przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej wymierzono Ministrowi Sprawiedliwości grzywnę (dowód wyrok WSA w W sygn. akt II SA/Wa 1242/07). Grzywna została wymierzona za niewykonanie prawomocnego wyroku. Duża ilość karnych postępowań przygotowawczych, prowadzonych przez prokuraturę wobec sędziów wojskowych, mała stabilność apelacyjna sądów wojskowych, wynosząca np. w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W 12, 82%, a w Wojskowym Sądzie Okręgowym W P . 30, 43% powoduje iż argumenty podane w uzasadnieniu projektu ustawy są nieprawdziwe. Przytoczone natomiast we wniosku okoliczności wskazują na potrzebę ograniczenia kognicji sądów wojskowych.

W odniesieniu do prokuratury wojskowej należy zauważyć, iż od 17 lat nie zostało wykonane upoważnienie do wydania Regulaminu wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, dlatego też rozszerzenie zakresu właściwości rzeczowej prokuratury wojskowej przed opracowaniem aktu określającego podstawowe zasady funkcjonowania prokuratury wojskowej wydaje się sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawa.

Sady wojskowe (garnizonowe oraz okręgowe) rozpoznaly w 2007 roku 2 836 spraw. Koszty utrzymania wojskowych sądów, bez kosztów utrzymania prokuratury wojskowej wyniosły 20 106 000 zł.

Prokuratura wojskowa umorzyła postępowania przygotowawcze obejmujące wysokich funkcjonariuszy wojskowego wymiaru sprawiedliwości z powodu przedawnienia karalności w następujących sprawach: (Po.SI-44/05, 28/06, Z 140/07, Po.SI 52/06).

- zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
 3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
 4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

KSEROKOPIA

Rodzaje rozstrzygnięć apelacyjnych

Nazwa sądu	Ilość apelacji (co do osób)		Rodzaje rozstrzygnięć apelacyjnych															
			Zmieniono zakres winy przez		Zmieniono w zakresie kary zasadniczej przez		Zaostrezenie		Złagodzenie		w tym		Zaostrezenie		Złagodzenie			
Ilość	%	utrzymano wyrok w mocy	uchylono wyrok do ponownego rozpoznania	Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%	Ilość	%	
																		umorzanie postępowania
WSO w P	23	7	30,43	13	56,52	2	8,70											
WSO w W	78	10	12,82	53	67,95	3	3,85											
WSG w B	19	6	31,58	3	15,79													
WSG w G	10	5	50,00					3	30,00									
WSG w K	22	7	31,82	10	45,45													
WSG w L	28	8	28,57	9	32,14													
WSG w O	32	20	62,50	4	12,50													
WSG w P	9	4	44,44	1	11,11			1	11,11									
WSG w SZ	33	12	36,36	5	15,15	3	9,09	1	3,03									
WSG w W	39	9	23,08	14	35,90			1	2,56									
WSG we W	23	9	39,13	9	39,13													
WSG w Z	8	6	75,00															
RAZEM	324	103	31,79	121	37,35	9	2,78	7	2,16	0	14	4,32	1	18	27	18	18	18

Za zgodność

PODREFFERNDARZ
parlamentu Sądów Wojskowych
Dariusz Wodecki

205. n v 2

Sygn. akt: WD 1/08

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie :

SSN Jan Bogdan R (przewodniczący)

SSN Marian B

SSN Zygmunt S (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. o skierowanie sprawy na posiedzenie w przedmiocie wyłączenia sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego - Sądu Dyscyplinarnego w W. od udziału w postępowaniu dotyczącym wydania zezwolenia na pociągnięcie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. do odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Postanowił:

wniosek prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 19 maja 2008 r. pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wojskowa Prokuratura Okręgowa w P. w dniu 11 kwietnia 2008 r. skierowała do Sądu Dyscyplinarnego - Wojskowego Sądu Okręgowego w W. wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W. do odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że „w okresie od dnia 3 stycznia 2005 r. do dnia 30 kwietnia 2007 r., jako funkcjonariusz publiczny, pełniąc zawodową służbę

wojskową na stanowisku Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wbrew postanowieniom określonym w pkt. 7 i 8 Decyzji Nr 51/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 marca 2000 r. w sprawie zasad korzystania ze służbowych samochodów osobowych w resorcie Obrony Narodowej wykorzystywał w celach prywatnych samochody służbowe pozostające na stanie WSO w W. i zakwalifikowane do kategorii pojazdów dyżurnych, tj. samochód marki Opel „Astra” nr rej. (...), marki Fiat „Siena” nr rej. (...) oraz marki Opel „Vectra” nr rej. (...), poprzez realizowanie przejazdów na trasie między miejscem zamieszkania w miejscowości O. a siedzibą Wojskowego Sądu Okręgowego w W., uzyskując w ten sposób korzyść majątkową w łącznej kwocie 64.557,66 zł, czym działał na szkodę interesu publicznego”, tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Zarządzeniem z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt: S.Do. 2/08 Zastępca Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. odmówił przyjęcia wniosku prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 11 kwietnia 2008 r. o wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W. płk. Sławomira P. do odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., uznając go za oczywście bezzasadny.

W dniu 19 maja 2008 r. prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. sporządził wniosek o „skierowanie sprawy S.Do. 2/08, dotyczącej wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W. płk. Sławomira P. do odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na posiedzenie w celu wyłączenia sędziów Sądu Dyscyplinarnego

Wojskowego Sądu Okręgowego w W., uprawnionych do orzekania w tym Sądzie Dyscyplinarnym, tj.:

1. Płk. Wiesława P.
2. Płk. Mirosława J.
3. Płk. Roberta G.
4. Płk. Pawła W.
5. Płk. Leszka H.
6. Płk. Krzysztofa P.
7. Płk. Rafała K.

od udziału w rozpoznawaniu wniosku prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. o zezwolenie na pociągnięcie płk. Sławomira P. - Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. do odpowiedzialności karnej”.

Wniosek ten wpłynął do Wojskowego Sądu Okręgowego - Sądu Dyscyplinarnego w W. w dniu 27 maja 2008 r.

W ślad za nim prokurator złożył zażalenie na zarządzenie Zastępcy Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 maja 2008 r., sygn. akt: S.Do 2/08 o odmowie przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie sędziego płk. Sławomira P. do odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i zarzucając:

„1. uchybienie w postaci bezwzględnej przyczynny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 1 pkt 4 k.p.k. i art. 42 § 1 i 2 k.p.k., polegającej na niewyłączeniu się sędziego płk. Wiesława P. – Zastępcy Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z urzędu od udziału w sprawie mimo, że był on świadkiem czynu objętego wskazanym wyżej wnioskiem, co w konsekwencji skutkowało brakiem obiektywizmu w jego rozpoznaniu i wzbudza wątpliwość co do całkowitej bezstronności sędziego przy rozstrzyganiu sprawy;

2. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez dokonanie niewłaściwej oceny przedstawionego materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, iż postanowienia określone w pkt. 7 i 8 Decyzji nr 51/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 marca 2000 r. w sprawie zasad korzystania ze służbowych samochodów osobowych w resorcie Obrony Narodowej, podobnie jak i wszystkie pozostałe przepisy zawarte w przedmiotowej Decyzji nie znajdują zastosowania do sądów wojskowych pomimo, że prawidłowa ocena materiału dowodowego dokonana przez pryzmat doświadczenia życiowego i zasady prawidłowego rozumowania z uwzględnieniem zasady obiektywizmu nie daje podstaw do wyciągnięcia takiego wniosku, wniósł o uchylene zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu Wojskowego Sądu Okręgowego w W.”.

W dniu 27 maja 2008 r. Zastępca Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. zarządził, że „wobec niemożności utworzenia składu sądu w kwestii rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego - Sądu Dyscyplinarnego I instancji, przekazać akta sprawy Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. (sygn. akt: Po.Śl. 17/07) wraz z wnioskiem prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. o wyłączenie sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego w W. - Sądu Dyscyplinarnego I instancji Sądowi Najwyższemu Izbie Wojskowej w W - Sądowi Dyscyplinarnemu II instancji celem merytorycznego rozstrzygnięcia”.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny zwazył, co następuje.

Wniosek prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 19 maja 2008 r. o wyłączenie sędziów uprawnionych do orzekania w Wojskowym Sądzie Okręgowym - Sądzie Dyscyplinarnym w W. jest w aktualnej sytuacji procesowej przedwczesny.

W art. 42 § 4 k.p.k. ustawodawca zawarł szczególną podstawę prawną wyłączenia sędziego, wykluczającą dopuszczalność orzekania w tej kwestii

przez sędziego, którego wyłączenie dotyczy. Jednocześnie z analizy treści tego przepisu w aspekcie art. 40 i art. 41 § 1 k.p.k. jednoznacznie wynika, że wyliczane w tych ostatnich przepisach okoliczności dotyczą wyłączenia sędziego „wyznaczonego do udziału w sprawie”, przy czym „sprawą” w tym przypadku jest postępowanie zmierzające do rozpoznania i orzekania o głównym przedmiocie procesu, a nie w odrębnie uregulowanej kwestii wyłączenia sędziego.

W świetle powyższego, wniosek prokuratora, który dotyczy wszystkich sędziów uprawnionych do orzekania w Wojskowym Sądzie Okręgowym - Sądzie Dyscyplinarnym w W., a nie konkretnie wyznaczonego do udziału w sprawie sędziego, nie jest zasadny. Nie można bowiem zaakceptować poglądu, że dopuszczalne jest rozstrzygnięcie w przedmiocie wyłączenia sędziego, który nie został wcześniej wyznaczony do udziału w sprawie.

Takie też stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 listopada 2004 r., sygn. akt: V KK 195/04 stwierdzając, że „... jeżeli do udziału w sprawie wyznaczony został konkretny sędzia, to wniosek o wyłączenie sędziego (sędziów) niewyznaczonego do udziału w sprawie, a nawet wszystkich pozostałych sędziów sądu właściwego, aktualizuje się i podlega rozpoznaniu w sposób przewidziany w art. 42 § 4 k.p.k. tylko wtedy, gdy wyznaczony sędzia został następnie wyłączony, a w jego miejsce wyznaczono sędziego objętego tym wnioskiem” (vide - OSNKW z 2005 r., z. 1, poz. 5).

Pogląd ten zyskał aprobatę w orzecznictwie i tak Sąd Apelacyjny w W , postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2006 r., sygn. akt: II AKa 155/06 stwierdził, że „od udziału w sprawie może być wyłączony tylko ten sędzia, który wyznaczony został do jej rozpoznania” (vide - Prok.i Pr. 2007/3/23).

W rozpoznawanej sprawie nie został wyznaczony osobowo skład Sądu do rozpoznania zażalenia prokuratora na zarządzenie Zastępcy Prezesa

Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 7 maja 2008 r. odmawiającego przyjęcia wniosku o wydanie zezwolenia na pociągnięcie Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w W. do odpowiedzialności karnej. W tym stanie rzeczy wniosek prokuratora o wyłączenie ogółu sędziów orzekających w sądzie właściwym ma charakter warunkowy, czyniący go aktualnym i nadającym się do rozpoznania dopiero z chwilą wyznaczenia do udziału w sprawie wskazanego we wniosku sędziego.

Z powyższych powodów wniosek prokuratora o wyłączenie wszystkich sędziów uprawnionych do orzekania w Wojskowym Sądzie Okręgowym - Sądzie Dyscyplinarnym w W. ze względu na jego aktualną bezprzedmiotowość, należało pozostawić bez rozpoznania.

Pouczenie: Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa

Poznań, dnia 31, maja 2007 r.

Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P - płk Tomasz Narowski,
po zapoznaniu się z aktami śledztwa w sprawie nadużycia uprawnień przez sędziów z
Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości i z Wojskowego Sądu
Okręgowego w W i działania przez to na szkodę ~~wojska~~ z
Wojskowego Sądu Garnizonowego w K tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 kk

postanowił:

1. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk – śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W – płk Mirosława J przestępstwa polegającego na tym, że we wnioskach końcowych zawartych w protokole z kontroli Wojskowego Sądu Garnizonowego w K z dnia 7 stycznia 2005 r. miał pomówić ppk ~~o nadużycia~~, o nadużycia finansowe, poprzez zakwestionowanie trybu i zasadności wydatków budżetowych w zakresie przyznawania nagród pieniężnych i dodatków specjalnych sędziom i pracownikom cywilnym wskazanego sądu garnizonowego w okresie marzec – grudzień 2004 r. tj. o przestępstwo określone w art. 212 § 1 kk – z uwagi na to, iż nastąpiło przedawnienie karalności tego czynu - **umorzyć**
2. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk – śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W – płk Janusza K przestępstwa polegającego na tym, że wymieniony miał pomówić we wnioskach końcowych zawartych w protokole z kontroli Wojskowego Sądu Garnizonowego w K z dnia 7 stycznia 2005 r., ppk ~~o nadużycia~~, o nadużycia finansowe, poprzez zakwestionowanie trybu i

Wymieniony miał pomówić we wnioskach końcowych zawartych w protokole z kontroli Wojskowego Sądu Garnizonowego w K [REDAKTOWANE] z dnia 7 stycznia 2005 r., ppłk [REDAKTOWANE], o nadużycia finansowe, poprzez zakwestionowanie trybu i zasadności wydatków budżetowych w zakresie przyznawania nagród pieniężnych i dodatków specjalnych sędziom i pracownikom cywilnym wskazanego sądu garnizonowego w okresie marzec - grudzień 2004 r. tj. o przestępstwo określone w art. 212 § 1 kk - z uwagi na to, iż nastąpiło przedawnienie karalności tego czynu - umorzyć;

3. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk - śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości - płk Romana D [REDAKTOWANE], przestępstwa mającego polegać na tym, że w dniu 20 stycznia 2005 r. wymieniony officer, w Warszawie, w notatce służbowej z wyrywkowego badania spraw karnych, w których sędzia ppłk [REDAKTOWANE] orzekał w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w W [REDAKTOWANE] w ramach delegacji jako Prezes Wojskowego Sądu Garnizonowego w K [REDAKTOWANE], celem dokonczenia spraw zawisłych przed tym sądem z jego udziałem w składzie orzekającym, miał pomówić go o nadużycia finansowe w związku z rozliczaniem przedmiotowych delegacji, mających miejsce w okresie 21 marca - 6 sierpnia 2004 r., których czasokres był nieadekwatny do koniecznego nakładu pracy w tych sprawach, tj. o przestępstwo określone w art. 212 § 1 kk, z uwagi na to, iż czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego - umorzyć;

4. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk - śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W [REDAKTOWANE] - ppłk Krzysztofa P [REDAKTOWANE] przestępstwa polegającego na tym, że wymieniony officer w kwietniu 2005 r. w W [REDAKTOWANE] działając wspólnie w porozumieniu z płk Sławomirem P [REDAKTOWANE] Prezesem Wojskowego Sądu Okręgowego w P [REDAKTOWANE] miał podrobić postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W [REDAKTOWANE] z dnia 11 kwietnia 2005 r. o sygn. Z. 50/05 o nieuwzględnieniu zażalenia skazanego Kamila C [REDAKTOWANE] na postanowienie z dnia 30 grudnia 2004 r. Wojskowego Sądu Garnizonowego w K [REDAKTOWANE] o sygn. Sg. 324/01 o odmowie udzielenia wymienionemu odroczenia wykonania kary 7 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej prawomocnym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2001 r. Wojskowego Sądu Garnizonowego w K [REDAKTOWANE] w rzeczonej sprawie, w ten sposób, iż wymienił postanowienie z błędnymi oznaczeniami sądu orzekającego, polegającymi mianowicie na wskazaniu w sentencji postanowienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w W [REDAKTOWANE] oraz w jego uzasadnieniu Wojskowego Sądu Garnizonowego w O [REDAKTOWANE] miast zgodnie ze stanem faktycznym Wojskowego Sądu Garnizonowego w K [REDAKTOWANE] zastępując go egzemplarzem postanowienia "pozbawionym formalnych wad, odnoszących się do wskazania nazwy właściwego sądu, tj. o przestępstwo określone w art. 270 § 1 kk - z uwagi na to, iż czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego - umorzyć;

5. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk - śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W [REDAKTOWANE] - płk Sławomira P [REDAKTOWANE] przestępstwa polegającego na tym, że wymieniony officer w kwietniu 2005 r. w W [REDAKTOWANE] działając wspólnie w porozumieniu z ppłk Krzysztofem P [REDAKTOWANE] miał podrobić postanowienie

Pokrzywdzony szeroko natomiast opisuje fakty, które miały miejsce już po wydaniu obu decyzji. Ponieważ w opinii skarżącego, świadczą one o braku racji po stronie przetożonych, odmawiających przyznania sędziemu ppk [REDACTED] dodatkowego rocznego wynagrodzenia, powinny być ocenione przed sądem ale nie karnym lecz administracyjnym na skutek postępowania po złożeniu skargi na decyzję Dyrektora DSW.

W końcu odpowiadając na zarzuty skarżącego z pkt 23 i 24 wytknąć mu trzeba, że myli się formułując tezę, że wyrażenie poglądu przez rzecznika dyscyplinarnego, nawet mylnego, równoznaczne jest z zamiarem fałszywego oskarżenia obwinionego.

Przekonująca w tym zakresie jest argumentacja prokuratora zawarta na karcie 29 zaskarżonego postanowienia. Dodać można do niej, że analiza zachowania rzecznika w tej konkretnej sprawie, jak też zachowania Prezesa Sądu Okręgowego w W [REDACTED] nie wskazuje na zamiar popełnienia przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego. W szczególności oczywiste staje się to jeśli zważyć, że postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 25 października 2005r. sygn. D.rd. 7/05 miało szeroki zakres, dotycząc nieterminowości sporządzania uzasadnień w wielu sprawach (co zostało następnie potwierdzone przez sąd dyscyplinarny), a nie tylko w sprawie o sygn. akt Sg 258/03.

Skoro tak to nie sposób sobie wyobrazić aby Rzecznik, a wcześniej Prezes WSO w W kierując do Rzecznika wniosek z dnia 7 lutego 2005r., mieli złą wolę żeby fałszywie oskarżyć pokrzywdzonego właśnie w sprawie Sg 258/03.

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.

Przewodniczący / – / sędzia mjr Rafał Konkus

Zarządzenie :

Odpis postanowienia doreczyć :

1. Wojskowej Prokuraturze Okręgowej w Warszawie,
2. Wojskowej Prokuraturze Okręgowej w Poznaniu wraz z aktami,
3. sędziemu ppk [REDACTED]

*Właściwy podpis
na oryginalnie.*

Za zgodność: sędzia

POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa

Poznań, dnia 07 czerwca 2006 r.

Prokurator Wojskowej Prokuratury Garnizonowej we W. delegowany do
Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. – kpt. mgr Michał W. po zapoznaniu się z
aktami śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez
Dyrektora Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości sędziego płk
Bernarda G. wobec sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. kpt.
[REDAKTOWANE] i działania tym samym na szkodę interesu publicznego i innych, tj. o
popelnienie przestępstwa z art. 231 § 1 kk

postanowił :

1. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk

umorzyć śledztwo w sprawie nakłaniania w W. , przez Dyrektora Departamentu Sądów
Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości – płk Bernarda G. w piśmie z dnia 28
stycznia 2005r., nr DSW I – 052-113/05, b. Podsekretarza Stanu w Ministerstwie
Sprawiedliwości – Tadeusza W. do nie udzielania wnioskodawcy – sędziemu kpt. [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] – informacji publicznej, będącej odpowiedzią na pytania sformułowane przez
wnioskodawcę w piśmie z dnia 24 stycznia 2005r., w trybie ustawy z dnia 6 września 2001r. O
dostępie do informacji publicznej, chcąc aby w/w funkcjonariusz publiczny nie dopełnił swoich
obowiązków, wynikających z przedmiotowej ustawy o dostępie do informacji publicznej,
działając tym samym na szkodę wnioskodawcy, tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 kk w zw. z art.
231 § 1 kk

z uwagi na brak znamion czynu zabronionego

2. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 kpk

umorzyć śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych w W.
wynikających z ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej przez b.
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – Tadeusza W. poprzez nieudzielenie
w piśmie z dnia 2 lutego 2005r., nr BM I – 078-24/05, wnioskodawcy – sędziemu kpt. [REDAKTOWANE]

z uwagi na brak znamion czynu zabronionego

12. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk

umorzyc śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych przez Dyrektora Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości płk Bogusława G. w 2004 i 2005r. i działania przez to na szkodę sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. kpt. [REDAKTOWANE] poprzez uzurpowanie sobie uprawnień przewodniczącego zgromadzenia sądów wojskowych, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 kk

z uwagi na niepopelnienie czynu zabronionego

13. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk

umorzyc śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w listopadzie 2001r. w W. sędziów płk Sławomira P. i płk Piotra R. [REDAKTOWANE] - przelożonych sędziów Wojskowego Sądu Garnizonowego w Warszawie kpt. [REDAKTOWANE], poprzez wywieranie na niego nacisku w celu wydania wyroku o określonej treści w stosunku do oskarżonego szar. rez. Tomasz K. w sprawie Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. sygn. akt Sg. 717/01 i działania tym samym na szkodę interesu publicznego, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 kk

z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa,

14. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk

umorzyc śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w bliżej nieustalonym dniu 1999r. w W. przez sędziów płk Sławomira P. i płk Piotra R. [REDAKTOWANE] - przelożonych sędziów Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. kpt. [REDAKTOWANE] w stosunku do obwinionego mjr Grzegorza P. w sprawie Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. o sygn. akt Wg 251/99 i działania tym samym na szkodę interesu publicznego, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 1 kk

z uwagi na przedawnienie karalności czynu

15. na podstawie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 kpk

umorzyc śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w bliżej nieokreślonym czasie w 2003r. w W. przez sędziego płk Piotra R. - przelożonego sędziego Wojskowego Sądu

Wojskowy Sąd Okręgowy
w W

Sygn. akt : Z 140/07

- odpis -

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 14 listopada 2007r.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W

W składzie :

Przewodniczący – sędzia WSO mjr Rafał K

przy udziale prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w W
K oraz protokolanta sekr. sąd. Edyty J

ppłk Mirosława

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2007r. zażalenia ppłk ██████████ na
postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P o umorzeniu
śledztwa,

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanowił:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

Uzasadnienie

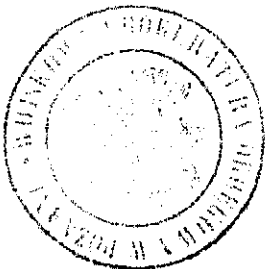
Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P orzeczeniem z dnia 31 maja
2007r. postanowił:

1. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk - śledztwo w
sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w
W - ppłk Mirosława J przestępstwa polegającego na tym, że we
wnioskach końcowych zawartych w protokole z kontroli Wojskowego Sądu
Garnizonowego w K z dnia 7 stycznia 2005 r. miał pomówić ppłk ██████████
██████████, o nadużycia finansowe, poprzez zakwestionowanie trybu i zasadności
wydatków budżetowych w zakresie przyznawania nagród pieniężnych i dodatków
specjalnych sędziom i pracownikom cywilnym wskazanego sądu garnizonowego w
okresie marzec - grudzień 2004 r. tj. o przestępstwo określone w art. 212 § 1 lk - z
uwagi na to, iż nastąpiło przedawnienie karalności tego czynu – umorzyć;

2. na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk - śledztwo w
sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w

Zatem postępowanie o ten czyn należało umorzyć z uwagi na brak
zniechęcon czynu zabronionego.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji postanowienia.

PROKURATOR
WOJSKOWEJ PROKURATURY OKRĘGOWEJ
w Poznaniu

pprk mgr Tomasz NARŁOWSKI

Pouczenie:

Na niniejsze postanowienie przysługuje na zasadzie art. 306 § 1 kpk prawo do
złożenia zażalenia w ciągu 7 dni od chwili otrzymania jego kopii.

Uprawnienie to przysługuje ppk ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ na punkty 1, 2, 3, 6, 7, 8,
9, 10, 12, 13, 14, 17, 18, 23 i 24 postanowienia. Zażalenie złożone po terminie będzie
bezsukulczne.

Postanowienie w punktach 4, 5, 11, 15, 16, 19, 20, 21 i 22 jest prawomocne z chwilą
wydania.

Zażalenie składa się do Naczelnej Prokuratury Wojskowej w W. za
pośrednictwem Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P

W przypadku nie przychylenia się przez prokuratora nadzrędnego do złożonego
zażalenia zostanie ono skierowane do sądu właściwego do rozpoznania sprawy -
Wojskowego Sądu Okręgowego w W. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone
postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia
wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenia wskazanych czynności.

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda
ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania. Postanowienie to będzie podlegać
zaskarżeniu tylko do prokuratora nadzrędnego.

W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia, pokrzywdzony może
wnieść akt oskarżenia do sądu.

P O S T A N O W I E N I E
o umorzeniu śledztwa

Warszawa, dnia 14 czerwca 2006 r.

Prokurator Wojskowej Prokuratury Okręgowej w W
- ppłk Ryszard W po rozpatrzeniu akt śledztwa o sygn. Po. Śl.
52/06, w sprawie podejrzenia popełnienia przez sędziego Wojskowego Sądu
Okręgowego w W przestępstwa z art. 270 § 1 kł
oraz przez sędziego Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa
Sprawiedliwości przestępstwa z art. 212 § 1 kł;

P o s t a n o w i i :

I/ na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 kpk - umorzyć
śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa:

przez sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego w W - ppłk. Mirosława
J oraz płk. Janusza K - w ten sposób, iż:

w dniu 20 grudnia 2004 r. w K , podczas omówienia wyników
wizytacji kancelarii sędziowskiej Prezesa Wojskowego Sądu Garnizonowego
w K przeprowadzonej na zarządzenie Prezesa Wojskowego Sądu
Okręgowego w W pomówili we wnioskach końcowych, powtórzonych
w protokole z wizytacji z dnia 7 stycznia 2005 r. - ppłk.
, o nadużycia finansowe, poprzez zakwestionowanie trybu
i zasadności wydatków budżetowych w zakresie przyznawania nagród
pieniężnych i dodatków specjalnych sędziom i pracownikom cywilnym
wskazanego sądu garnizonowego w okresie marzec - grudzień 2004 r.

II. podejrzenia popełnienia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 kł w zw.
z art. 12 kł.

gdym nastąpiło przedawnienie karalności tego czynu,

II/ na zasadzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt. 2 kpk - umorzyć
śledztwo w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa:

przez sędziego Departamentu Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości – płk. Romana D w ten sposób, iż:

w dniu 20 stycznia 2005 r. w W w notatce służbowej z wyrywkowego badania spraw karnych, w których sędzia płk orzekał w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w W w ramach delegacji jako Prezes Wojskowego Sądu Garnizonowego w K celem dokończenia spraw zawisłych przed tym sądem z jego udziałem w składzie orzekającym, pomógł go o nadużycia finansowe w związku z rozliczaniem przedmiotowych delegacji, mającymi miejsce w okresie 21 marca 2004 r. – 6 sierpnia 2004 r., których czasokres był nieadekwatny do koniecznego nakładu pracy w tych sprawach,

li. podejrzania popełnienia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 kk,

gdź czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

III/ na zarządzie art. 322 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt. 2 kpk - umorzyć śledztwo w sprawie podejrzania popełnienia przestępstwa:

Przez sędziego Wojskowego Sądu Okręgowego w W - ppłk. Krzysztofa P , w ten sposób, iż:

daty dokładnie nieustalonej, lecz w kwietniu 2005 r. w W , podrobił postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W z dnia 11 kwietnia 2005 r. o sygn. Z. 50/05 o nieuwzględnieniu zażalenia skazanego Kamilla C na postanowienie z dnia 30 grudnia 2004 r. Wojskowego Sądu Garnizonowego w K o sygn. Sg. 324/01 o odmowie udzielenia wymienionemu odroczenia wykonania kary 7 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej prawomocnym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2001 r. Wojskowego Sądu Garnizonowego w K w rzeczonej sprawie, w ten sposób, iż wymienił postanowienie z błędnymi oznaczeniami sądu orzekającego, mianowicie; poprzez wskazanie w sentencji postanowienia Wojskowego Sądu Garnizonowego w W oraz w jego uzasadnieniu Wojskowego Sądu Garnizonowego w O miast zgodnie ze stanem faktycznym Wojskowego Sądu Garnizonowego w K zastępując go egzemplarzem postanowienia pozbawionym formalnych wad, odnoszących się do wskazania nazwy właściwego sądu,

li. podejrzania popełnienia przestępstwa określonego w art. 270 § 1 kk.

gdź czyn ten nie zawiera znamion czynu zabronionego,

2008.06.09

RI-0303-35/08

2008-06-09

**Opinia o projekcie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
Regulamin wewnętrzznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych
prokuratury**

I. Uwagi ogólne

1. Podstawą prawną wydania opiniowanego rozporządzenia jest art. 18 ust. 3 ustawy z 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. nr 7, poz. 39, ze zm.). Treść tego przepisu jest następująca: „Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej ustali, w drodze rozporządzenia, regulamin wewnętrzznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wewnętrzną organizację tych jednostek. Rozporządzenie określa strukturę wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, organizację ich pracy, sposób kierowania tymi prokuratorami, w tym formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych, a także szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratorów wojskowych czynności w ramach postępowania karnego oraz, w zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami, innych czynności, zastrzeżonych ustawowo do właściwości prokuratorów wojskowych. Wydając rozporządzenie, należy uwzględnić specyfikę organizacji i funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, opartą na służbowym podporządkowaniu, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności i racjonalności działań prokuratury w strukturach wojskowych.”

Niestety, upoważnienie to budzi pewne wątpliwości co do jego zgodności z Konstytucją RP (art. 92 ust. 1). Wszakże upoważnia ono, by aktem wykonawczym rozszerzyć zakres zastosowania niektórych przepisów ustawy. Samo przez się takie upoważnienie nie jest niedopuszczalne, ponieważ jednak jego wykonanie wpływa na zakres przedmiotowy ustawy upoważniającej, musi być zaopatrzone w wytyczne o dużym stopniu szczególowości. Tymczasem w omawianym przepisie upoważniającego występują wytyczne raczej o zbyt dużym stopniu ogólności. Warto podkreślić, że w odróżnieniu od art. 18 ust. 3, bardzo szczegółowe wytyczne przewiduje art. 18 ust. 1, na podstawie którego Minister Sprawiedliwości ustala w drodze rozporządzenia Regulamin wewnętrzznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury: „uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności, sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, prowadzonych przez prokuratora lub z jego udziałem, w tym szybkość i efektywność działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora, przy jednoczesnym poszanowaniu gwarantowanych ustawowo praw i wolności podmiotów objętych działaniami prokuratury”.

Dodatkowo warto wskazać, że w nowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze (redakcja z 26 kwietnia 2008 r.) wspomniane wytyczne z art. 18 ust. 1 zostały jeszcze bardziej uszczegółowione: „uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności, sprawności postępowania we wszystkich rodzajach spraw, prowadzonych przez prokuratora lub z jego udziałem, w tym szybkość i efektywność działania, z uwzględnieniem funkcjonalności i racjonalności działań prokuratora przy jednoczesnym poszanowaniu gwarantowanych ustawowo praw i wolności podmiotów objętych działaniami prokurator, oraz potrzebę usytuowania w prokuraturach apelacyjnych wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji, komórek organizacyjnych koordynujących zadania z zakresu informatyzacji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz analizy kryminalnej, a także potrzebę określenia trybu przeprowadzania przez prokuratury apelacyjne kontroli podległych prokuratur okręgowych i rejonowych.”

Niestety, w nowym projekcie nowelizacji ustawy o prokuraturze pominięto całkowicie kwestię większego uszczegółowienia wytycznych w art. 18 ust. 3.

2. W niniejszej opinii Rada Legislacyjna poddała ocenie nie tylko kwestię konstytucyjności upoważnienia do wydania rozporządzenia, ale także zajęła się samym projektem rozporządzenia, w szczególności rozwiązań zawartych w części szczegółowej (Dział III do Działu VIII projektu) z przepisami procedury karnej, procedury wykroczeń oraz procedury w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

3. W dotychczasowym stanie prawnym brak było regulacji dotyczącej wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, mimo istnienia w tym zakresie upoważnienia ustawowego w art. 18 ust. 3 ustawy z 20 czerwca 1985 roku o prokuraturze (Dz.U. z 2008 r. nr 7, poz. 39, ze zm.). Zgodnie z powołanym wyżej upoważnieniem obowiązek taki spoczywa na Ministrze Sprawiedliwości działającym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Przygotowanie projektu rozporządzenia dopiero „przy okazji” nowelizacji ustawy o prokuraturze, mimo faktu, iż upoważnienie ustawowe obowiązuje nieprzerwanie od przeszło 17 lat, należy uznać za co najmniej spóźnione.

3. Zakres przedmiotowy upoważnienia obejmuje określenie:

- a) struktury wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- b) organizacji ich pracy,
- c) sposobu kierowania tymi prokuraturami, w tym formy i tryb sprawowania nadzoru służbowego przez prokuratorów przełożonych,
- d) szczegółowy porządek wykonywania przez prokuratorów wojskowych czynności w ramach postępowania karnego oraz – w zakresie nieuregulowanym odrębnymi przepisami – innych czynności, zastrzeżonych ustawowo do właściwości prokuratorów wojskowych.

Oczywiście, to rozporządzenie powinno uwzględniać ponadto specyfikę organizacji i funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, opartą na służbowym podporządkowaniu, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności i racjonalności działań prokuratury w strukturach wojskowych.

4. Ponadto, należy zauważyć, iż w związku z opracowaniem projektu zmian w ustawie o prokuraturze (dekretacja z 26 kwietnia 2008 r.), istnieje również projekt nowego regulaminu wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z 18 kwietnia 2008 roku.

Niniejszy Regulamin wewnętrznego urzędowania wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury jest zasadniczo zbieżny z przepisami projektu dotyczącego powszechnych jednostek prokuratury. Niestety, w niektórych kwestiach występuje wyraźny brak korelacji opiniowanego projektu z projektem regulaminu prokuratury powszechnej np.:

a) W § 19 ust. 3: zbyt centralnie (niesystemowe) usytuowanie Oddziałów do Spraw Przystępności Zorganizowanej przy Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;

b) w niniejszym projekcie pominięto całkowicie takie kwestie, jak „sprawy osobowe” oraz „organizacja pracy organów kolegialnych”.

Z kolei, niektóre przepisy projektu utrwalają błędne rozwiązania przyjęte w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 2007 r., następnie powtórzone w projekcie nowego rozporządzenia z 18 kwietnia 2008 r.

5. Projektodawca wielokrotnie i zamiennie posługuje się w rozporządzeniu kluczowymi pojęciami prawa karnego: „przestępstwo”, „czyn”, „zdarzenie”, „Czynem zabronionym” jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie. Pojęcie to jest pojęciem szerszym, aniżeli pojęcie „przestępstwo”, które dodatkowo spełniać musi warunek karagodności oraz warunek winy. Rozóżnienie na „czyny zabronione” oraz przestępstwa jest istotne ze względu na np. możliwość orzeczenia w stosunku do sprawców czynów zabronionych środków zabezpieczających. Z tego też względu właściwsze byłoby posługiwanie się pojęciem szerszym.

II. Uwagi szczegółowe

1. W § 1 pkt 5 sformułowanie „postępowania karnego” jest zbyt wąskie, ponieważ nie obejmuje kwestii dotyczących również postępowania w sprawach o wykroczenia oraz postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe; podobny błąd występuje w innych przepisach np. § 278.

2. Treść § 33 rozporządzenia odwołuje się do zmianianych (art. 8 ust. 1-2) lub uchylanych (art. 8 ust. 3-5) przepisów ustawy o prokuraturze (projekt z 26 kwietnia 2008 r.). W tym zakresie stanowi kopię § 41-42 obowiązującego Regulaminu prokuratury powszechnej i wymaga zachowania spójności z projektowanym brzmieniem ustawy o prokuraturze.

3. Treść § 91 dla zapewnienia zgodności z art. 54 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze powinna brzmieć: „Jeżeli zachodzi potrzeba uzyskania zezwolenia sądu dyscyplinarnego na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 107 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
4. W § 94 pomięto odpowiedzialność „za przestępstwa skarbowe” z k.k.s; podobna usterka występuje jeszcze w innych przepisach z wyjątkiem przepisów Działu V i VIII (gdzie zastosowano klauzulę odpowiedniego stosowania przepisów).
5. W § 98 powinno być: „w sprawach o czyn zabroniony wyczerpujący znamiona określone w art. 278 k.k., a popełniony w transporcie lądowym, wodnym lub powietrznym lub o inne czyny zabronione popełnione na szkodę pasażerów [...]”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 111 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
6. W § 107 powinno być: „śmierci gwałtownej” (określenie specjalistyczne); ponadto zamiast „zabójstwa” powinno być „czynu zabronionego wyczerpującego znamiona zabójstwa”; zamiast „katastrof, poważnych wypadków drogowych i groźnych pożarów” powinno być „wystąpienia zdarzenia, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach” (spójność z częścią szczegółową k.k.).
7. W § 109 powinno być w ust. 1: „W postanowieniu o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia określa się czyn zabroniony będący przedmiotem postępowania, przez względy wskazanie okoliczności należącej do jego znamion, w szczególności czasu i miejsca jego popełnienia, a także przez wskazanie osoby pokrzywdzonego.” Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 122 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
8. W § 109 powinno być w ust. 2: „Wskazanie sprawy w sentencji postanowienia, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić [...]”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 122 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
9. W § 110 określenie „poważne przestępstwa” jest określeniem nieostrym. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 123 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
10. W § 111 ust. 2 zamiast „w całości lub w określonym” powinno być „w całości albo w określonym” (alternatywa rozłączna). Konsekwentnie konieczna jest zmiana w § 124 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej. Problem z rozróżnieniem alternatywy zwykłej z alternatywą rozłączną występuje także w innych przepisach rozporządzenia: § 112 ust. 2, § 179 ust. 1 zd. pierwsze, § 194 ust. 1 zd. pierwsze.
11. W § 113 ust. 1 zamiast „zdarzenia ze skutkiem śmiertelnym” powinno być „o czyn zabroniony, którego skutkiem jest śmierć człowieka”.

12. W § 113 ust. 2 zamiast „w sprawach ... art. 156 § 1 k.k.” powinno być „w sprawach o czyn zabroniony, którego skutkiem jest ciężki uszczerbek na zdrowiu, o którym mowa w art. 156 § 1 k.k.”.
13. W § 116 ust. 2 powinno być „osoby podejrzanej” (ze względu na brzmienie art. 71 § 1 k.p.k.). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 128 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej
14. W § 124 powinna być zmieniona kolejność, tj. do pkt. 4 przenieść wyrazy „których posiadanie bez zezwolenia jest zabronione”, a dotychczasową treść pkt. 4 oznaczyć jako pkt 5. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 128 projektu regulaminu prokuratury powszechnej. Poza tym, sformułowanie „których posiadanie bez zezwolenia jest zabronione” jest niespójne zewnętrznie z art. 44 § 6 k.k. oraz z art. 29 pkt 4 k.k.s.
15. Tytuł oddziału 4 powinien brzmieć „Zebranie danych o podejrzanym” (brak jest podstaw do posługiwania się szerszą kategorią jaką jest „osoba podejrzana” do art. 213 § 1 k.p.k.). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
16. W § 130 zamiast „osobie podejrzanego” powinno być „podejrzany”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 142 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
17. Treść § 137 powinna uściślać rodzaj czynów zabronionych przez odesłania artykułowe. Konsekwentnie konieczna jest zmiana w § 148 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
18. W § 149 ust. 1 zamiast „lub obawy mactwa” powinno być „lub obawy bezprawnego utrudnienia postępowania karnego”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 160 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
19. Treść § 154 ust. 4 zawiera niespójność z projektem regulaminu prokuratury powszechnej w zakresie przesyłania odpisów postanowień o tymczasowym aresztowaniu również Komendzie Głównej Policji/Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej.
20. W § 158 zamiast „oraz” powinno być „lub” (alternatywa łączna).
21. Treść § 161 ust. 4 zawiera niespójność z projektem regulaminu prokuratury powszechnej o w zakresie przesyłania odpisów właściwych postanowień również Komendzie Głównej Policji/Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej
22. W § 164 zamiast wyrazu „zajętego mienia” powinno być „rzeczy i praw majątkowych podlegających zabezpieczeniu”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 175 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
23. W § 165 ust. 2 zamiast „grzywny” powinno być „kary grzywny”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 176 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.

24. W § 166 ust. 4 zamiast „tymczasowego zajęcia” powinno być „tymczasowego zajęcia nienia ruchomego” (spójność z k.p.k.). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 177 ust. 4 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
25. W § 168 ust. 1 zamiast „postanowienia o zabezpieczeniu” powinno być „postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym”. Konsekwentnie konieczna jest zmiana w § 179 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
26. W § 168 ust. 2 zamiast „osobę, której oddano pod dozór zajęte ruchomości” powinno być „osobę, której oddano na przechowanie zajęte ruchomości”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 179 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
27. W § 169 zamiast „postanowienia o zabezpieczeniu” powinno być „postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 180 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
28. Treść § 174 zawiera nieostre pojęcie „przestępstwo większej wagi”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 185 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
29. W § 181 powinno być „warunkowego umorzenia postępowania karnego”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 192 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
30. W § 207 zamiast „z uwzględnieniem wymogów określonych w art. 11 k.k.” powinno być „z uwzględnieniem wymogów prawidłowej kwalifikacji prawnej; w szczególności odnośnie zbiegu przepisów, o którym mowa w art. 11 § 2 k.k.”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 217 pkt 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej. Poza tym, w § 207 niejasne jest sformułowanie „czyrny zagrożone oczywiście surowszymi karami”.
31. W § 208 ust. 2 powinno być „W sprawach o przestępstwa skarbowe, w akcie oskarżenia, należy wskazać finansowy organ postępowania przygotowawczego lub jego przedstawiciela uprawnionych do działania obok prokuratora w charakterze oskarżyciela publicznego” (spójność z art. 53 § 37 i 118 k.k.s., ale 157 § 2 k.k.s.). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 218 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
32. W § 210 ust. 5 zamiast „wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy” powinno być „wniosku, o którym mowa w art. 335 k.p.k.”.
33. W § 213 ust. 2 mowa jest o niejasnym sformułowaniu, co więcej nieznanym w procedurze k.p.k.: „wychowawczej roli postępowania karnego” (sic!). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 233 ust. 2 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.

34. Z tytułu rozdziału 2 „Wydawanie osób ściganych (ekstradycja)” powinien być wykreślony wyraz „ekstradycja” (spójność z art. 55 Konstytucji). Odpowiednia zmiana projektu prokuratury powszechnej.
35. W § 224 ust. 1 zamiast „zarzucony czyn jest przestępstwem ekstradycyjnym oraz czy sprawca jest osobą podlegającą wydaniu” powinno być „czy zachodzą warunki do wydania osoby ściganej, w szczególności określone w art. 604 k.p.k. oraz [...]”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 240 ust. 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
36. W § 224 ust. 3 zamiast „ekstradycję” powinno być „wydawanie osób ściganych”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 240 ust. 3 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
37. W § 226 zamiast „ekstradycji” powinno być „wydania osoby ściganej”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 242 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
38. W § 260 sformułowanie karłoskarbowe jest rażące niespójne do tytułu II k.k.s. i § 268 ust. 1 projektu; wszakże chodzi tutaj wyłącznie o przestępstwa skarbowe. Poza tym, § 260 jest niewłaściwie zlokalizowany; ponieważ powinien być po § 267 w brzmieniu: „Przepisy działu III do VII stosuje się odpowiednio do czynności prokuratora w sprawach o przestępstwa skarbowe [...]”.
39. W § 261 niewłaściwa struktura i systematyka wewnętrzna przepisu. W ust. 1 powinno być „odwołania odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności albo do podjęcia zawieszzonego postępowania wykonawczego”, natomiast w ust. 2 „warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania kary pozbawienia wolności i warunkowego umorzenia postępowania karnego”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 272 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
40. W § 262 pkt 3 powinno być „na karę grzywny”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 273 pkt 3 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
41. W § 262 pkt 6 powinno być „po zwolnieniu skazanego z zakładu psychiatrycznego albo zakładu leczenia odwykowego” (spójność z rozdziałem X k.k.). Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 273 pkt 6 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
42. W § 262 pkt 7 powinno być „w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 272 pkt 6 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.
43. W § 274 ust. 1 pkt 1 powinno być „ochrony środowiska” jako pojęcia szerszego od „środowiska naturalnego”. Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 302 pkt 1 projektu regulaminu prokuratury powszechnej.

44. W § 278 powinno się dodać ust. 2 „Przepisy ust. 1 stosuje się także do postępowania w sprawie o przestępstwa skarbowe, wykroczenia skarbowe oraz postępowania w sprawie o wykroczenia”.
Konsekwentnie, konieczna jest zmiana w § 306 projektu Regulaminu prokuratury powszechnej.

45. § 286 zawiera postanowienie o charakterze retroaktywnym. Właściwe brzmienie: „Przepisy rozporządzenia stosuje się również do spraw będących w toku, a wszczętych przed dniem jego wejścia w życie”.

Konkluzja

Rada Legislacyjna rekomenduje projekt do dalszych prac legislacyjnych z sugestią rozważenia zgłoszonych uwag, propozycji i zastrzeżeń zawartych w niniejszej opinii.

Projekt opinii przygotował prof. dr hab. Zygfryd Siwik.

... 200 MW D ...

Opinie

To nie jest serial „JAG”

Mira Suchodolska
szefowa „Magazynu”

O tym, że wojskowe prokuratury i sądy w Polsce nie przypominają tych amerykańskich, które w serialu „JAG – Wojskowe Biuro Śledcze” nie jest zaskoczaniem. Przywołuję jednak JAG i USA z dwóch powodów. Po pierwsze, oprócz Polski tylko w Stanach funkcjonuje coś takiego, jak odrębne sądownictwo dla wojskowych i cywilów. Po drugie zaś, właśnie z serialu większość Polaków dowiedziała się, że wojskowi też popełniają przestępstwa i że są to przestępstwa szczególnie rodzaju: Wcześniej wszyscy, co dotyczy się armii, miało adnotację „ściśle tajne” i takie też w większości przypadków było. Ale też wcześniej nie wysłaliśmy naszych chłopców na wojny, gdzie ryzyko zachowań niezgodnych z regulaminem rośnie wprost proporcjonalnie do odległości od kraju i natężenia ostrzału. Taka sy-

Bogusław Mazur
redaktor działu opinii

Komputer w głowie

Parę lat temu władze
włoskiego Piemontu

tuacja jak w Nangar Khel musiała się wcześniej czy później wydarzyć, bo zdarza się na każdej, bez wyjątku, wojnie. Inki nie ma wątpliwości, że żołnierze, którym postawiono zarzut zbrodni wojennej zagrożony karą nawet dożywocia, mają prawo do sprawiedliwego procesu. Tymczasem wygląda na to, że środowisko wojskowych prawników przypominą gniazdo szerszeni, a nie zespół złożony z osób takich jak Harmon Rabb (tak nazywał się główny bohater serialu „JAG”). Prokuratura zbiera haki na sędziów wojskowych, którzy zapewniali, że nie będzie miało żadnego wpływu na sposób prowadzenia przez nich sprawy. Br. Narnajscia oskarżonych bratałbym, pod uwagę możliwość ucieczki z kraju i przeczekania w jakimś dziurze tej prokuratorsko-sędziowskiej wojny. I miała nadzieję, że w zorem innych krajów podział prokuratur i sądownictwa na cywilne i wojskowe zostanie w Polsce zniszczony; jest niepotrzebny, tak jak niepotrzebne są osobne sądy dla strażaków, marynarzy czy gliniarzy.

szych regionów, niepechosprawnych i osób w podszym wieku. Niedowiadający mieszkaniec podlubielskiego miasteczka będzie mógł za pomocą sie-

Sojusz PIS, SLD
opozycja jest zb...

Platni że poc

SLD, PIS i Lech o odrzucili projekt medialnej przyby przez PO. W kon nie dojdzie wy tania i PIS-owski telewizji i radia. Większożarna odrzuciła w pierwszym projekcie Platformy o zmniejszenia partii przez budżet polityczne w tych głosow tobie teraz? Jak rządzą?

Wydaje się, że głosowanie opozycji. Formalnie i z powodu Z ostateczną polityczną bym jednak poczekaj do kon ci. Tęgo bowiem nie sta się siał. It-odderżnicom zmian wiam istnie z punktu codziennego g... Dla oceny partii i... się okazać, że w... politycznej te je... dla opozycji. Trzeba nia publiczną... komisji...

przebieg nie przesądza o winie...
tego sądu...
Wzrost napisaliśmy o wst...
licy i tania ona do Poznania...
- To i tak nie ma znaczenia...
do to maie Spodowsko jestem...
na Prokuratori z Po...
Za ustaleniu Polski...
Prokuratura w Po...
prowadzi trzy docho...
w sprawie sędziów...
czy nie nadużywają oni...
owych apahazy, np. sa...
odow, do prywatnych ce...
Wysąpiła już o uchylenie...
umieniu, przesyłał sądu...
wi Stawomirowi Puczy...
ktem (bez tego nie moż...
siawic zarzutów). Ale jak...
nie podległy mu sąd od...
Prokuraturze.

już odszczelony z zawodu...
Czy napięta na linii Poznań...
- Warszawa mogą zagrozić...
bezstronności sądu?

Wicprezes warszawskiego...
czyh i prokuratorów jest...
w Polsce niewielkie. Obecnie...
mamy 200 takich prokuro-...
pewnia, że na sali sądowej nie...
ma miejsca na prywatne ani-...
tow, asesorów i aplikantów...
może. Również zdaniem ek-...
spertów nie można przeceniać...
wpływów tych spraw na bez-...
stronność sądu podczas pro-...
cedury sądowej. Tym kom-...
kuratorów wojskową. Ich kom-...
bardzo, nikomu nie posta-...
wionym zarzutów.

- To z powodów korporacyj-...
nych. Są problemy, gdy sędzia...
odczer ma skazać innego odcera...
wyzszego stopniem - stwier-...
dza były minister obrony naro-...
dowej) Aleksander Szczygło...
Ze-staryk Sądu Najwyższego na...
szerego wymlka też, że sądy woj-...
skowe mają procentowo więcej...
uchyłanych wyroków niż sądy...
karne.

I tak w 2007 r. Izba Woj-...
waty się jakkolwiek zarzuty...
Khel jest za głosna, by poja-...
inne zdanie: - Sprawa Nangar...
w Toruniu ma na ten temat...
skowe mają procentowo więcej...
uchyłanych wyroków niż sądy...
karne.

Prof. Marian Pilar z Univer-...
sytetu, Mikolaj Kopernika...
szerego wymlka też, że sądy woj-...
skowe mają procentowo więcej...
uchyłanych wyroków niż sądy...
karne.

plwie sytuacje zawsze bada sąd...
ciech Matek. I dodaje, że wat-...
kreśla stożeczny sędzia Woj-...
lub sam w niej orzekał - pod-...
odczer ma skazać innego odcera...
nych. Są problemy, gdy sędzia...
odczer ma skazać innego odcera...
wyzszego stopniem - stwier-...
dza były minister obrony naro-...
dowej) Aleksander Szczygło...
Ze-staryk Sądu Najwyższego na...
szerego wymlka też, że sądy woj-...
skowe mają procentowo więcej...
uchyłanych wyroków niż sądy...
karne.

Ważniejsi co do obiekty-...
wizmu sądu nie ma za to Na-...
czelna Prokuratura Wojskowa: -...
To są dwie oddębne sprawy...
Sędzowie są niezależni i mogą...
kierować się tylko dowodami...
- zaznacza prokurator pik Wal-

demar Dudas

za przyjmowanie raportek

Zapraszamy do punktu sprzedaży

Przyłącz się do Ery Biznes

Wybierz nową usługę: telefon stacjonarny, na bilii

TNIEMY
KOSZTY

- Woli abonentem, jest niższy, do 52%
- Zachowujesz dotychczasowy numer telefonu
- Zatwierdzamy za Ciebie wszystkie zmiany
- Otrzymujesz w pełni funkcjonalny stacjonarny z możliwością
- korzystania z faksu
- Wystawiamy jedną fakturę za wszystkie usługi telekomunikacyjne

szczegóły na www.ery.pl lub pod numerem telefonu 602 900 000

opłata zgodna z cennikiem operatora stacji

z której wykonywane jest połączenie

Czy Nangar Khel będzie mieć sprawiedliwy sąd

► **Napięte relacje między sędziami i prokuratorami**

► **W Europie sprawy żołnierzy osadzają cywile**

Mariusz Jałoszewski
Łukasz Cieśla

Ujawniona przez „Polskę” sprawa problemów z prawem, które mogą mieć sędziowie z Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie, wywołała poruszenie w środowisku prawników. Zaś obrońcy siedmiu żołnierzy mają wątpliwości, czy proces będzie bezstronny, bo sędziowie z Warszawy są w kręgu zainteresowań poznańskiej prokuratury okręgowej, a akt oskarżenia został sporządzony przez poznański oddział Naczelnej Prokuratury Wojskowej. Na razie jednak nie ma co liczyć, że spowoduje to przeniesienie procesu do innego sądu.

Jeśli by jednak doszło do wyłączenia całego sądu wojskowego w Warszawie, to proces Nangar Khel mógłby przeprowadzić tylko drugi Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu (pozostałe sądy mundurowe zajmują się drobniejszymi sprawami). A wówczas znowu mogłyby pojawić się zastrzeżenia co do jego bezstronności, bo akt oskarżenia sporządziła poznańska prokuratura. I tak kółko się zamyka.

To nie pierwsza sprawa, w której pojawia się problem bezstronności tego sądu. Od miesięcy o prawo do rzetelnego procesu walczy Mariusz Lewiński, były prezes sądu garnizonowego w Krakowie. Jemu też prokuratura chce postawić zarzuty, że korzystał z samochodu prywatnego do celów służbowych, czym miał narazić Skarb Państwa na 3,8 tys. zł strat. Sędzia uważa jednak, że to zemsta za pisanie zawiadomień, w których ujawnił nieprawidłowości innych sędziów, m.in. z Warszawy. Dzięki uporowi wyłączył z rozpoznawania swojej sprawy sędziów ze sto-

na misji w Iraku. W tym samym czasie Izba Karna Sądu Najwyższego w 2057 kasacjach wyroki utrzymała w 1516 sprawach, a uchylili w 451.

– Tu potrzebna jest nie tylko wiedza prawna, ale i wojskowa. Mamy wysłać do Afganistanu cywilów? Gdyby nie prokuratorzy wojskowi, to wiele spraw nie wyszłoby na jaw – broni jednak wojskowego wymiaru sprawiedliwości prok. Waldemar Dubas.

Sądy wojskowe ma USA. W Europie sprawy mundurowych rozpatrują raczej sądy cywilne. I za takim rozwiązaniem jest prof. Andrzej Zoll z Uniwersytetu Jagiellońskiego. – Sądy wojskowe to przeżytek. W okresie pokoju są zbędne, bo stosują to samo prawo karne co sądy cywilne – zauważa Zoll. Ale niełatwo jest je zlikwidować. Ich istnienie bowiem gwarantuje konstytucja.

Według ekspertów żołnierze powinni podlegać sądom cywilnym

FOT. JERZY UDRÓDZ/PAP

REKLAMA

REKLAMA

Paragraf VAT
Osoby fizyczne
Nr. 20287556666
Data: 28.07.2008

RACHUNEK ZI TWOJ OBECNY
TELEFON STACJONARNY

520% NIŻSZE RACHUNKI
ZA TELEFON STACJONARNY

137855/A

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA	Jacek Fronczyk
Sędziowie WSA	Iwona Dąbrowska (spr.) Janusz Walański
Protokolant	Magda Magdoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2007 r.

sprawy ze skargi [REDAKTOWANE]

na niewykonanie przez Ministra Sprawiedliwości wyroku Wojewódzkiego Sadu
Administracyjnego w W [REDAKTOWANE] z dnia 21 września 2005 r. o sygnaturze akt II SABWA
111/05

w przedmiocie dostępu do informacji publicznej

- 1) wymierza Ministrowi Sprawiedliwości grzywnę w wysokości 3 000 (trzy tysiące) zł
- 2) zasądza od Ministra Sprawiedliwości na rzecz skarżącego [REDAKTOWANE]
kwotę 200 (dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginalne właściwe podpisy

Joanna Glowala
starszy referent